

**การพัฒนาตัวบ่งชี้ และการศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา
ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทยในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคเหนือ
ชนะจิต คำแพง* และนงลักษณ์ ไจจาลาด**

**A Study of Indicator Development Student Activity Operation Condition Base
on the Association of Future Thai Professional's Provision
in School of Vocational Education Commission North of Thailand**

Chanajit Khamphaeng* and Nongluck Jaichalad

ภาควิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก 65000

Department of Educational Administration, Faculty of Education, Pibulsongkram Rajabhat University, Phitsanulok 65000

*Corresponding author. E-mail address: Chanajit2014@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ จากกลุ่มตัวอย่างผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินหาความเหมาะสมในการพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) 2) ศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 252 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัย พบว่า 1. การพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ในภาพรวมมี 10 องค์ประกอบ 40 ตัวบ่งชี้ และมีความเหมาะสมของตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.76 % 2. สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.43), (S.D.= 0.43) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ($\bar{X}$ = 4.50), (S.D.= 0.46) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X}$ = 4.35), (S.D.= 0.58)

คำสำคัญ: การพัฒนาตัวบ่งชี้ สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย

Abstract

The purpose of this research were to: 1) Development an indicator of operating activities for students on Association of Future Thai Professional's provision in school of vocational education commission north. The sample is luminaries of 9 experts. The tool is Questionnaire for the suitability of indicator. The statistics used for data analysis is percent (%). 2) A study of condition operational activities for students on Association of Future Thai Professional's provision in school of vocational education commission north. The sample is luminaries of 252 experts. The tool is questionnaire rating scale. The statistics used for data analysis were mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.) The results were that: 1) Development an indicator of operating activities for students on Association of Future Thai Professional's provision in school of vocational education commission north the total there are 10 elements, 40 indicator and appropriate indicator of the highest level. 96.76 percent. 2) A study of condition operational activities for students on Association of Future Thai Professional's provision in school of vocational education commission north overall is high level ($\bar{X}$ = 4.43), (S.D.=

0.43). The Considering in each aspect have highest mean is Promoting Cultural Art, religion ($\bar{X} = 4.50$), (S.D.= 0.46) and the side with lowest mean is promote conservation and environment ($\bar{X} = 4.35$), (S.D.= 0.58).

Keywords: Indicator Development, Condition Operational Activities for Students, Association of Future Thai Professional

บทนำ

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยอันมีผลกระทบเชื่อมโยงจากบริบทสังคมโลกและการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน การจัดการอาชีวศึกษานับเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนา คนในด้านวิชาชีพ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551 ที่มีเจตนารมณ์ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยสถานศึกษาในสังกัดที่จัดการเรียนการสอนด้านวิชาชีพ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม ศิลปกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมสิ่งทอ หรือประเภทวิชาอื่นๆ ได้เล็งเห็นความสำคัญในการที่จะพัฒนาให้นักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา มีประสบการณ์ทั้งในด้านสาขาวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีทักษะความรู้ในด้านการเป็นผู้นำ และมีความเป็นประชาธิปไตย จึงมีนโยบายให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับระบบการเรียน มุ่งเน้นให้นักเรียนนักศึกษาได้ทำกิจกรรมควบคู่ไปกับการเรียน โดยให้ดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ ในรูปแบบขององค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (คณะกรรมการบริหารองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ระดับชาติ 2557, 2557)

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการไว้ คือ การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข สาระสำคัญอีกอย่างในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่า

ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ให้ความสำคัญของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในสภาพปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียน ซึ่งหากผู้เรียนไม่รู้จักตนเองและสภาพแวดล้อมที่ดีพอ และไม่อาจปรับตัวได้ อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเสพติด ปัญหาเพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน ปัญหานิยมฟุ้งเฟ้อ ซึ่งในภายภาคหน้าจะเกิดผลเสียต่อการสืบคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และเอกลักษณ์ รวมถึงวัฒนธรรมอันดีงามของชาติไป จำเป็นที่การจัดการศึกษาของประเทศจะต้องเร่งพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อสามารถพัฒนาคนของประเทศให้มีความดี มีศักยภาพ เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพในสังคมที่เปลี่ยนแปลงและร่วมมือแข่งขันได้อย่างเหมาะสม ทัดเทียม โดยสามารถดำรงความเป็นไทยได้ในประชาคมโลก

งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ช่วยส่งเสริม สนับสนุน ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร จากการศึกษารายละเอียด หน้าที่และความรับผิดชอบของงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา การดำเนินงานจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและองค์การวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) สามารถสรุปได้ว่า บทบาทหน้าที่ของงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ.2552 ที่ระบุหน้าที่และความรับผิดชอบไว้ 12 ด้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมชมรม ด้านการจัดกิจกรรมองค์การวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) ด้านกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา สังคม ชุมชนและกิจกรรมในวันสำคัญของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ด้านกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและกิจกรรมพัฒนาบุคลิกภาพ และมนุษยสัมพันธ์ ด้านกิจกรรมลูกเสือ และนักศึกษาวิชาทหาร ด้านกิจกรรมกีฬา นันทนาการและวัฒนธรรมใน

สถานศึกษา ด้านกิจกรรมหน้าเสาธง ด้านการประสานงาน ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภายใน และภายนอก สถานศึกษา ด้านการสรุปประเมินผลและนำเสนอฝ่ายบริหาร และสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา (สอศ.) ด้าน การจัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการ ปฏิบัติงานด้านการดูแลรักษาทรัพย์สินของสถานศึกษา ตามที่ได้รับมอบหมายและด้านการปฏิบัติงานตามที่ได้รับ มอบหมาย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2548)

งานกิจกรรมนักศึกษา วิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง คติ ปรีชา (2550) ได้กล่าวโดยสรุปว่า กิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนตามมาตรฐานการอาชีวศึกษาของวิทยาลัยสารพัด ช่างลำปางยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรพฤติกรรมของ นักเรียนนักศึกษาที่เป็นปัญหาและพบบ่อย เช่น การ ประพฤติไม่เหมาะสม การหนีเรียน การไม่เข้าร่วมกิจกรรม องค์กรและชมรมวิชาชีพ การมั่วสุมตามหอพัก บ้านเช่า สถานบันเทิง ห้างสรรพสินค้า เพื่อดื่มสุรา เสพยาเสพติด การมั่วสุมทางเพศ การเล่นเกมพนัน และการทะเลาะวิวาท เป็นต้น Good (1973) ได้กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน นักศึกษา เป็นโปรแกรมและการจัดการดำเนินงาน ซึ่ง นักเรียนหรือสถาบันจัดทำขึ้น มีความมุ่งหมายเพื่อสร้าง ความเพลิดเพลิน เพิ่มพูนความรู้ให้ นักเรียนได้แสดง ความสนใจ ความสามารถ ไม่มีการให้คะแนนหรือหน่วยกิต ต้อง จัดหาเงินเพื่อดำเนินการเองและอยู่ภายใต้การควบคุมของ สถานศึกษานั้นๆ (ศิริรักษ์ นาคพงศ์, 2547) ได้กล่าวโดย สรุปว่า การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนส่วนใหญ่ขาดการ สนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมและความจริงจัง ในการนิเทศกำกับติดตามงาน (สง่า พุ่มพวง, 2548) ได้ กล่าวโดยสรุปว่า การดำเนินงานเรียงลำดับจากมากไปหา น้อย คือ ด้านการเตรียมการวางแผนการดำเนินงาน ด้าน การปฏิบัติตามแผน และด้านการกำกับติดตามประเมินการ รายงาน ครูขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการแนวทางวิธี ในการดำเนินงาน (โหมฉาย กาศโอสถ, 2556) ได้กล่าว โดยสรุปว่า การบริหารกิจการนักเรียน ตั้งแต่อดีตจนถึง ปัจจุบันยังขาดความชัดเจนเกี่ยวกับโครงสร้างของรูปแบบ รวมถึงองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารทั้งในด้าน องค์คณะบุคคลที่ควรเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร และ ขอบข่ายงานกิจการนักเรียนที่ยังไม่ชัดเจนเกี่ยวกับกิจกรรม

ที่จัดในสถานศึกษารวมถึงด้านกระบวนการบริหารกิจการ นักเรียนที่ไม่มีแนวทางที่ชัดเจน เป็นรูปธรรม ซึ่งในปัจจุบัน นี้ขึ้นอยู่กับสถานศึกษาแต่ละแห่งเป็นผู้กำหนดขึ้นเอง ดังนั้น รูปแบบที่จะดำเนินการจึงเป็นเรื่องของแต่ละสถานศึกษา จึงก่อให้เกิดปัญหากับสถานศึกษาส่งผลต่อการขาดความ เชื่อมโยงระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของทุกฝ่ายทั้งภายใน สถานศึกษา และภายนอกสถานศึกษาในการพัฒนาผู้เรียน ให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ดังจะเห็นได้จากปัญหา พฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียนในสังคมปัจจุบัน

ดังนั้น ถ้าหากสถานศึกษามีการใช้ระเบียบองค์การ นักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ยังขาดความเข้าใจ ละเลย และมองข้ามความสำคัญของการดำเนินงานจัด กิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ซึ่งเจตนารมณ์ของระเบียบ องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ต้องการ ที่จะพัฒนาสมาชิกองค์การนักวิชาชีพ ให้เป็นคนดีและมี ความสุขและพัฒนาสมาชิกองค์การนักวิชาชีพให้เป็นคน เก่งและมีความสุข ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนให้ สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกายจิตใจสติปัญญา ความรู้และคุณธรรม จริยธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมี ความสุข เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานในการ ดำเนินการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียน นักศึกษา ให้เป็นคน ดีและมีความสุข และให้นักเรียน นักศึกษา เป็นคนเก่งและ มีความสุข

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมี ความสนใจต้องการพัฒนาตัวบ่งชี้และการศึกษาสภาพ การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบ องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ เพื่อให้เป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหาร กิจการนักเรียนเรียนนักศึกษาของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ ต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่ง ประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

2. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

2. ผลการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงสภาพการดำเนินงาน กิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

ขอบของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ แบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. การพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ โดยการศึกษาเอกสารมีรายละเอียด ดังนี้

1) แหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อหาลักษณะร่วม

(Common Character) และหาข้อสรุปร่วม (Common Conclusion) เพื่อกำหนดเป็นแนวคิดการวิจัยและแนวคิดเกี่ยวกับกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

2. การประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) แหล่งข้อมูล การวิจัยในส่วนนี้ โดยการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 ท่าน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลไปยังผู้ทรงคุณวุฒิ และจัดส่งเอกสารแบบประเมินค่าความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ไปตามสถานศึกษาของผู้ทรงคุณวุฒิ

4) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อหาลักษณะร่วม (Common Character) และหาข้อสรุปร่วม (Common Conclusion) เพื่อกำหนดเป็นแนวคิดการวิจัย และแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคเหนือ

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้มีขอบเขตด้านเนื้อหา คือ มุ่งศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคเหนือทั้งหมด 73 แห่ง และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ 2) รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการฯ 3) ครูหัวหน้างานกิจกรรมฯ 4) ครูที่ปรึกษาองค์การนักวิชาชีพฯ จากจำนวนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ จำนวน 63 แห่ง ได้จากการเปิดตาราง เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1986 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2554) รวมได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 252 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ศึกษา คือ สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาภาคเหนือ โดยการแบ่งกิจกรรมหลักออกเป็น 2 เป้าหมาย 10 ด้าน ดังนี้

เป้าหมายที่ 1 การพัฒนาสมาชิกให้เป็นคนดี

และมีความสุข ประกอบด้วยแผนพัฒนา 5 ด้าน ดังนี้

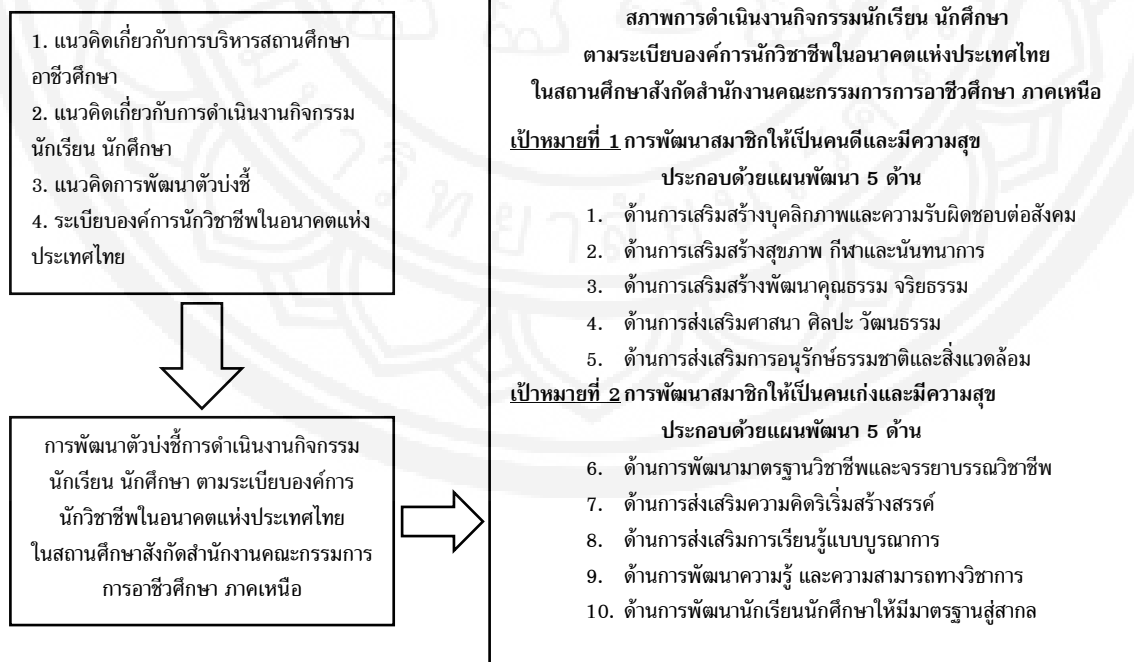
- 1) ด้านการเสริมสร้างบุคลิกภาพ และความรับผิดชอบต่อสังคม
- 2) ด้านการเสริมสร้างสุขภาพ กีฬาและนันทนาการ
- 3) ด้านการเสริมสร้างพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม
- 4) ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
- 5) ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาสมาชิกให้เป็นคนเก่ง

และมีความสุข ประกอบด้วยแผนพัฒนา 5 ด้าน ดังนี้

- 6) ด้านการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ
- 7) ด้านการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- 8) ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ
- 9) ด้านการพัฒนาความรู้ และความสามารถทางวิชาการ
- 10) ด้านการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

1. การพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ โดยการศึกษาเอกสารมีรายละเอียด ดังนี้

1) แหล่งข้อมูล การวิจัยในส่วนนี้ ได้แก่ เอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

4) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อหาลักษณะร่วม (Common Character) และหาข้อสรุปร่วม (Common Conclusion) เพื่อกำหนดเป็นแนวคิดการวิจัย

2. การประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) แหล่งข้อมูล การวิจัยในส่วนนี้ โดยการสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ได้แก่ รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 4 ภาค ประกอบด้วย ภาคกลาง จำนวน 2 ท่าน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 2 ท่าน ภาคใต้ จำนวน 2 ท่าน และภาคเหนือ จำนวน 3 ท่าน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ฯ โดยถามเกี่ยวกับ

ความเหมาะสมของตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลไปยังผู้ทรงคุณวุฒิ และจัดส่งเอกสารแบบประเมินค่าความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ไปตามสถานศึกษาของผู้ทรงคุณวุฒิ

4) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อหาลักษณะร่วม (Common Character) และหาข้อสรุปร่วม (Common Conclusion) เพื่อกำหนดเป็นแนวคิดการวิจัย และแบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคเหนือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ทั้งหมด 73 แห่ง และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) ผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ 2) รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการฯ 3) ครูหัวหน้างานกิจกรรมฯ 4) ครูที่ปรึกษาองค์การนักวิชาชีพฯ จากจำนวนสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคเหนือ จำนวน 63 แห่ง ได้จากการเปิดตาราง เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1986 อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2554) รวมได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 252 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษา กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาแล้ว ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแบบสอบถามในขั้นต้น

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับโครงสร้างของแบบสอบถามที่กำหนดไว้แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา โดยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruency: IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2554)

ขั้นตอนที่ 5 ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหาของข้อคำถามแต่ละข้อกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย (Index of Item-Objective Congruency: IOC)

ขั้นตอนที่ 6 นำแบบสอบถามหาค่าความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย (IOC) และได้ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่างตั้งแต่ 0.6-1.00 เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ซึ่งบางส่วน ที่ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะไว้ ผู้วิจัยจึงนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 7 นำแบบสอบถามมาปรับปรุง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ในสถานศึกษาวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ และได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.97

ขั้นตอนที่ 8 นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัยตรวจสอบและปรับปรุงเพื่อใช้เป็นแบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามด้วยตนเองและแบบสอบถามบางส่วนดำเนินการส่งทางไปรษณีย์ จำนวน 252 ฉบับ และได้คืนมา จำนวน 224 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ วิเคราะห์สภาพการดำเนินงาน กิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ดำเนินการวิเคราะห์หาค่าสถิติโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

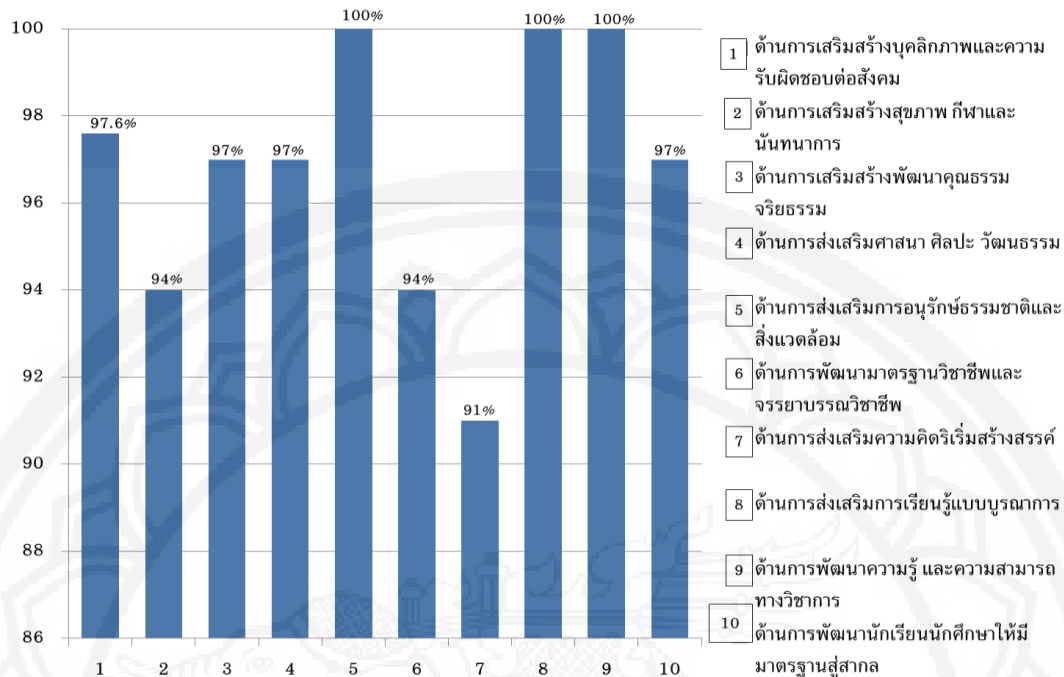
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ค่าเฉลี่ย (Mean: $\bar{X}$)

5.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ พบว่า ในภาพรวมมี 10 องค์ประกอบ 40 ตัวบ่งชี้ และมีความเหมาะสมของตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียดการประเมินกิจกรรมหลักทั้ง 10 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ทั้ง 40 ตัวบ่งชี้ ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดเกือบทุกตัวบ่งชี้ รายละเอียดดังรูปที่ 2

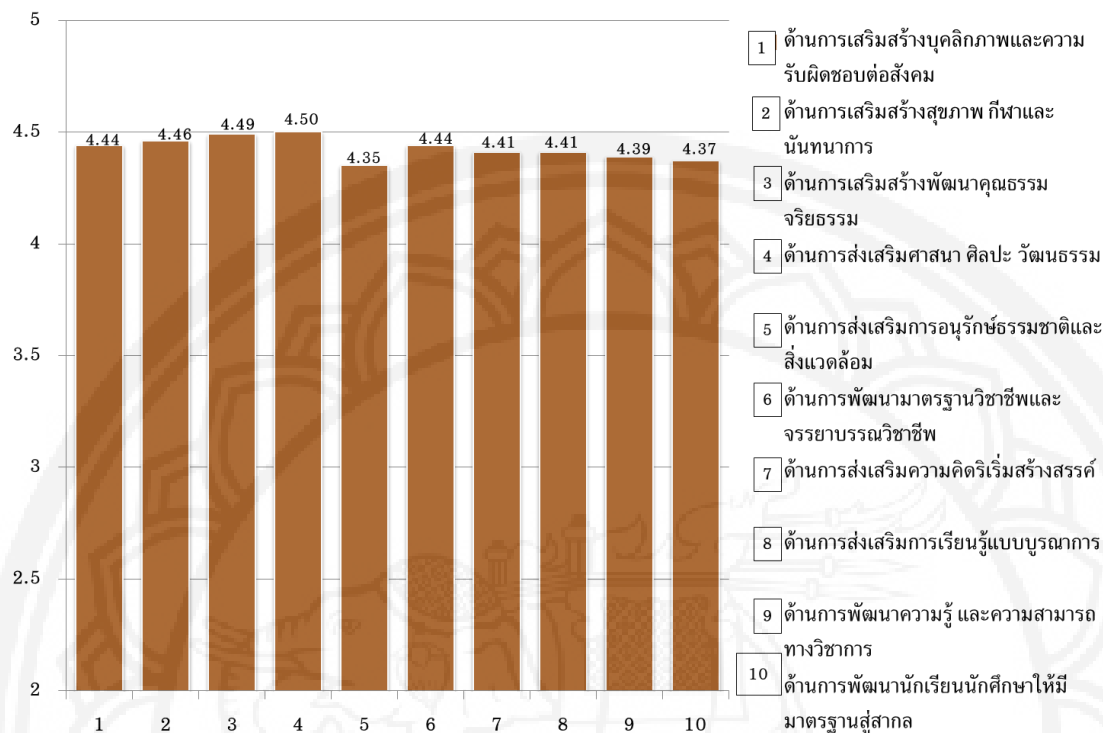

รูปที่ 2 แสดงผลการพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

จากรูปที่ 2 พบว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือโดยภาพรวมมีความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ด้านการพัฒนาความรู้และความสามารถทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 100 และ

ด้านที่มีความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ต่ำสุดอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ด้านการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดเป็น ร้อยละ 91

2. ผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ พบว่า ในภาพรวมของกิจกรรมหลักทั้ง 10 ด้าน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดเกือบทุกด้าน รายละเอียดดังรูปที่ 3

รูปที่ 3 แสดงผลการศึกษาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ

จากรูปที่ 3 พบว่า สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ โดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้ และการศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลในประเด็นที่สำคัญของการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้การดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมของตัวบ่งชี้อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในรายละเอียดการประเมินกิจกรรมหลักทั้ง 10 ด้าน และตัวบ่งชี้ย่อยทั้ง 40 ข้อ ผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดเกือบทุกข้อ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นสามารถจะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ของสถานศึกษาได้อย่างชัดเจน รวมทั้งความมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกิจกรรมต่างๆ อยู่ในองค์ประกอบหลักแต่ละด้านจึงทำให้เห็นภาพการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม หากนำไปประยุกต์ในการปฏิบัติงานจะส่งผลให้การบริหารมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ตัวบ่งชี้และเครื่องมือประเมินตามตัวบ่งชี้ได้มีวิธีการ

พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การสังเคราะห์หลักการ การพัฒนาตัวบ่งชี้ทฤษฎีทางการบริหารนโยบายของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามระเบียบองค์การ นักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย เป็นแนวปฏิบัติในการ จัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับการพิจารณาคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญในการ ตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ มีความเหมาะสมเป็น อย่างยิ่ง โดยเลือกผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน กิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพ ในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยตรง เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในสายงานบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา ที่ให้ความเห็น ข้อเสนอแนะในการพัฒนาตัวบ่งชี้ ตลอดจนมีการวิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้เกณฑ์การประเมินร้อยละที่มีความเชื่อมั่น เชื่อถือได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อนันต์ นามทองตัน (2552) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหาร จัดการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ผลการประเมินตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารจัดการเรียนรู้ ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 4 องค์ประกอบหลัก 16 องค์ประกอบย่อย 96 ตัวบ่งชี้ มีความเหมาะสม มี ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่ง สอดคล้องกับ ชินภัทร ภูมิรัตน อ้างถึงใน วชิร แก้วเนตร (2556) กล่าวว่า การพัฒนามาตรฐานและตัวบ่งชี้ เพื่อให้ เกิดประโยชน์ในการนำไปใช้ได้ตรงตามสภาพการณ์ที่เป็น จริง กับข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสำคัญ ดังนั้น การ พิจารณาต้องทำให้รอบคอบทุกองค์ประกอบ ซึ่งจะเป็น เรื่องเฉพาะและขึ้นอยู่กับบริบทของสังคม การกำหนด มาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์จึงต้องอาศัยผลการศึกษาและ การวิจัยเข้ามาช่วย

2. ผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่ง ประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ภาคเหนือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจาก สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ มีการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับนักเรียน นักศึกษาอยู่ 4

ฝ่าย คือ ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา ฝ่ายบริหารทรัพยากร และฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ ในฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา ได้กำหนดระเบียบ องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อนำมา เป็นกรอบในการบริหารงานกิจการ กิจกรรมนักเรียน นักศึกษาให้สอดคล้องผลตามเป้าหมายตามที่สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดไว้ จึงส่งผลให้มี สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตาม ระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวง ศึกษาธิการ (2542) ให้ความสำคัญของกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียนในสภาพปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินชีวิต ของผู้เรียน ซึ่งหากผู้เรียนไม่รู้จักตนเองและสภาพแวดล้อม ที่ดีพอ และไม่อาจปรับตัวได้ อาจก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเสพติด ปัญหา เพศสัมพันธ์ ในวัยเรียน ปัญหานิยมฟุ้งเฟ้อ ซึ่งในภายภาค หน้าจะเกิดผลเสียต่อการสืบพันธุ์ จริยธรรม ค่านิยม และเอกลักษณ์ รวมถึงวัฒนธรรมอันดีงามของชาติไป จำเป็นที่การจัดการศึกษาของประเทศจะต้องเร่งพัฒนา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อสามารถพัฒนาคนของประเทศ ให้มีศักยภาพเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพใน สังคมที่เปลี่ยนแปลงและร่วมมือแข่งขันได้อย่างเหมาะสม ทัดเทียม โดยสามารถดำรงความเป็นไทยได้ในประชาคม โลก ซึ่งสอดคล้องกับ โอลสัน (Olson, 2001) ได้ศึกษา เกี่ยวกับบทบาทการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาร่วมกัน ของทางคณะ ซึ่งเป็นฝ่ายวิชาการและฝ่ายกิจการนิสิต โดย ผู้วิจัยได้เห็นว่า การแยกกันทำงานคนละส่วนอย่างเด็ดขาด นั้น เป็นการก่อให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในการ เรียนรู้ของนักศึกษา ในทางที่ถูกที่ควรแล้วทั้งสองฝ่าย จะต้องทำงานส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาร่วมกันอย่าง ไกล่ล้น โดยทุ่มเทเวลาให้นักศึกษามากขึ้น ซึ่งจะช่วยพัฒนา ปรับปรุงการเรียนรู้ของนักศึกษาและช่วยกิจกรรมพัฒนา ทักษะชีวิต ช่วยให้พัฒนาคุณค่า ความสามัคคี การช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน รวมถึงความเป็นอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยให้ ดี ขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ สุพิชญ์ ประจัญยุท (2552) ได้

ดำเนินการศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยศึกษาสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา พบว่าข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยรวมทั้งด้านกิจกรรมแนะแนว และด้านกิจกรรมนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ คดี ปรีชา (2550) ได้ดำเนินการศึกษาสภาพการบริหารสภาพปัญหาและแนวทางพัฒนาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถาบันการอาชีวศึกษาจังหวัดลำปาง พบว่าสภาพการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถาบันการอาชีวศึกษา จังหวัดลำปาง โดยรวมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการนำองค์กรและด้านการควบคุมองค์การมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม อาจเนื่องมาจากสถานศึกษามีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมสืบทอดอนุรักษศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม พิธีกรรม สืบทอดขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย เพื่อพัฒนาความประพฤติที่ดงามตามวิถีชาวพุทธ ตลอดจนสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของสังคมอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (2549) กล่าวว่า มาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นตามที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกิจในด้านการบำรุงรักษา ศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง จึงได้ร่วมกับสถาบันการศึกษาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อร่วมกัน พิจารณาจากผู้ที่เกี่ยวข้องฝ่ายต่างๆ

ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2552 อ้างถึงใน ปรีดา เหลือบแล, 2557 กล่าวว่า ในด้านของการศึกษาโรงเรียนถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างกว้างขวาง เนื่องจากศูนย์วัฒนธรรมส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในสถานศึกษา และการดำเนินงานส่งเสริมสนับสนุนและเผยแพร่วัฒนธรรมจะประสบผลสำเร็จและยั่งยืนได้ จำเป็นต้องนำไปสู่เด็กและเยาวชน นอกจากศูนย์วัฒนธรรมจะเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนแล้วยังเป็นองค์กรที่เน้นการทำงานด้านวิชาการเป็นหลัก จึงนับว่า เป็นเครือข่ายวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่งของสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติและของกระทรวงวัฒนธรรม ในการขับเคลื่อนการดำเนินงานวัฒนธรรมให้มีประสิทธิภาพและประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้อย่างแท้จริงในการร่วมกันดำเนินงานทำนุบำรุงรักษาถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพื่อใช้ประโยชน์ในวิถีชีวิตและรักษาความเป็นชาติด้วยการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมประเพณีโดยการมีส่วนร่วมของบ้านโรงเรียน และศาสนสถาน ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริพร อนุรักษ์มิตร (2554, น. 13) ได้ดำเนินการศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกะนวน จังหวัดขอนแก่น พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมมีการจัดกิจกรรมหลักด้านศาสนาพราหมณ์วันสำคัญของศาสนาโดยประสานกับผู้นำศาสนาหรือผู้นำชุมชนในท้องถิ่น จัดกิจกรรมเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์และความสมานฉันท์ด้านศิลปวัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น เปิดโอกาสให้ชุมชนองค์กรเครือข่ายและประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและจารีตประเพณีท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับ นางลักษณ์ ใจฉลาด (2552) ได้ศึกษารูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาไทย พบว่า การประเมินรูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาไทยซึ่งผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาที่ดำรงตำแหน่งทางการบริหารงานในคณะมีความเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบมีความเหมาะสมมีความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก

และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาได้ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างคุ้มค่าและจัดกิจกรรมให้นักเรียนร่วมกันศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ.2540-2544 ได้กำหนดแนวทางอันเป็นนโยบายในการจัดสิ่งแวดล้อมศึกษาในแผนหลักสิ่งแวดล้อมศึกษาไว้ 10 ประการ คือ 1) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบริหารและการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความตระหนักและการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ 2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีเครือข่ายข้อมูลสิ่งแวดล้อมในระดับชุมชนและในระดับประเทศที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม 3) ส่งเสริมให้มีการศึกษาและสนับสนุนให้มีการฝึกอบรมบุคลากรด้านสิ่งแวดล้อมศึกษาทั้งก่อนประจำการและขณะประจำการแก่กลุ่มเป้าหมายในการฝึกอบรมทั้งในระยะสั้นและระยะยาว 4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมศึกษา 5) ส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดสิ่งแวดล้อมศึกษาในการศึกษานอกระบบโรงเรียนด้วย 6) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สื่อมวลชนหรือองค์กรเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วม 7) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาหรือชุมชนพัฒนาสภาพแวดล้อมให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นธรรมชาติ 8) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม 9) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตและรวบรวมข้อมูลสื่อทุกชนิดเพื่อเป็นการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมอย่างทั่วถึง 10) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมศึกษากับนานาชาติประเทศซึ่งสอดคล้องกับ พันธบัตร วานิช (2549) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษา กรณีศึกษาชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมวิทยาลัยเทคนิคเลย พบว่ากระบวนการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดการสิ่งแวดล้อม

ในสถานศึกษาชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเป็นผู้กระตุ้น และผลักดันให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยเริ่มขั้นตอนการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ปัญหา และค้นหาแนวทางในการพัฒนาสิ่งแวดล้อม โดยใช้เทคนิค AIC เพื่อสร้างกระบวนการตัดสินใจร่วมกัน ในการวางแผนการปฏิบัติการจัดการสิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับ นิพนธ์ สุชินัง (2550) ได้ศึกษาพฤติกรรมการณ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ในอำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า พฤติกรรมการณ์อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักศึกษาการศึกษานอกโรงเรียน ในอำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ ศิลป์ สีกวอด (2550) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จังหวัดราชบุรี พบว่า 1) การมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จังหวัดราชบุรี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมด้านการสร้างความตระหนักต่อปัญหา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2) การเปรียบเทียบการร่วมกันปฏิบัติของครู กรรมการสถานศึกษา ผู้นำชุมชน และประชาคมหมู่บ้านที่มีต่อการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้ และการศึกษาสภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคเหนือ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสถานศึกษามุ่งให้ความสำคัญกับการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนทางด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ทำให้สถานศึกษามีการกำหนดนโยบายวางแผน การดำเนินการเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาให้สมาชิกเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข ตามระเบียบ

องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียน นักศึกษาในด้านต่างๆ ดังนี้ ด้านการเสริมสร้างบุคลิกภาพ และความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านการเสริมสร้างสุขภาพ กีฬาและนันทนาการ ด้านการเสริมสร้างพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ ด้านการส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ด้านการพัฒนาความรู้และความสามารถทางวิชาการ ด้านการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากล และร่วมกันวางแผน ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ กำหนดเป้าหมาย แนวทางการดำเนินงาน ตลอดจนรูปแบบการประเมิน ตรวจสอบ เพื่อปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้ และการศึกษา สภาพการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ตามระเบียบองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคเหนือ พบว่า เป้าหมายที่ 1 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเป้าหมายที่ 2 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่สากล ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรมีการพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียนให้มี ความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษา ควรมีการส่งเสริมและ สนับสนุนการจัดกิจกรรมการใช้ภาษาต่างประเทศตามหลัก มาตรฐานสากลให้นักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริม การจัดกิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริม การจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีมาตรฐานสู่ สากล ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความรู้และความกรุณาและ ช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.นงลักษณ์ ใจฉลาด ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะ ต่างๆ ในการปรับปรุงงานวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี นับเป็นพระคุณอย่างยิ่งสำหรับผู้วิจัย ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สมหมาย อ่ำดอนกลอย, อาจารย์ ดร.อดุลย์ วัชรวิเศษ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิคม นาคอ้าย, อาจารย์ ดร.ณิรดา เวชญาลักษณ์, ดร.จีระพงษ์ หอมสุวรรณ และ นายวิบูลย์ ภักดีศรี ผู้เชี่ยวชาญ ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ภาคเหนือทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ในการเก็บข้อมูลการทำวิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพ อย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. (2549). *มาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่น*. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด. [1]

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ. [2]

คณะกรรมการบริหารองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่ง ประเทศไทย ระดับชาติ 2557. (2557). *ระเบียบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาว่าด้วยองค์การนัก วิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2557 และแนว ปฏิบัติขององค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2557*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. [3]

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. (2540). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2540-2544). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี. [4]

คติ ปรีชา. (2550). การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถาบันการอาชีวศึกษาจังหวัดลำปาง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, ลำปาง. [5]

โฉมฉาย กาศโอสถ. (2556). รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก. [6]

นงลักษณ์ ใจฉลาด. (2552). รูปแบบการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาไทย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก. [7]

นิพนธ์ สุชินัง. (2550). พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักศึกษา การศึกษานอกโรงเรียนในอำเภอหนองไผ่ จังหวัดเพชรบูรณ์. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, เพชรบูรณ์. [8]

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น. [9]

ปรีดา เหลือบแล. (2557). แนวทางการส่งเสริมการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดตาก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม, พิษณุโลก. [10]

พันธภัทร วานิช. (2549). การมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษา: กรณีศึกษามรเมื่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมวิทยาเทคนิคเลย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, เลย. [11]

วัชร แก้วเนตร. (2556). การพัฒนาตัวบ่งชี้และมาตรฐานการศึกษาศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ในวัดจังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้เทคนิคเดลฟาย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี. [12]

ศิลป์ สีกวอด. (2550). การศึกษาการมีส่วนร่วมระหว่างโรงเรียนกับชุมชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนจังหวัดราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, ราชบุรี. [13]

ศิริรักษ์ นาคพงศ์. (2547). รูปแบบการบริหารกิจการนักเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 1-2 ในสถานศึกษานครสวรรค์เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). สถาบันราชภัฏนครสวรรค์, นครสวรรค์. [14]

ศิริพร อรัญมิตร. (2554). การศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานการส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และจารีตประเพณีท้องถิ่นของเทศบาลตำบลห้วยยาง อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น. [15]

สง่า พุ่มพวง. (2548). สภาพการบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่เชียงราย เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). สถาบันราชภัฏเชียงราย, เชียงราย. [16]

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2548). การประชุมทางวิชาการองค์การวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 45 ประจำปีการศึกษา 2548. เชียงใหม่: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. [17]

สุพิชญ์ ประจัญญุทธ. (2552). การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, อุบลราชธานี. [18]

อนันต์ นามทองตัน. (2552). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการบริหารจัดการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก. [19]

Good, C. V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: Mc Graw-Hill.

Olson, T. A. (2001). *Faculty-student affair partnerships for student learning: a study of Behavior, motivations, and perspectives*. N.P.: n.p.

Translated Thai References

Aranmit, S. (2011). *Implementation of Standards for Religion, Art, Culture, and Local Tradition Promotion of Huayyang Municipality in Kranuan District, Khon Kaen Province*. (Master's Independent Study Report). Khon Kaen University, Khon Kaen. [in Thai] [15]

Department of Local Administration. (2006). *Standards promote religion, art, culture and local customs*. Bangkok: Agricultural Cooperation of Thailand Limited. [in Thai] [1]

Executive Board Committee Association of Future Thai Professional provision of 2014. (2014). *The Association of Future Thai Professional provision of 2014 and Guide Line Association of Future Thai Professional provision of 2014*. Office of Vocational Education Commission: Ministry of Education. [in Thai] [3]

Gatosod, C. (2013). *A Model for Participatory Administration of Student Affairs in Primary Schools under the Jurisdiction of the Basic Education Commission: OBEC*. (Doctoral dissertation). Naresuan University, Phitsanulok. [in Thai] [6]

Jaichalad, N. (2009). *A Model for Building Morality and Ethics of Higher Education Students in Thailand*. (Doctoral dissertation). Naresuan University, Phitsanulok. [in Thai] [7]

Krewnert, W. (2013). *A Development of Indicators and Education Standards for Children Care Center in Temple in Ubon Ratchathani by Delphi Technique*. (Master's Thesis). Ubon Ratchathani Rajabhat University, Ubon Ratchathani. [in Thai] [12]

Lueplea, P. (2014). *A Guidelines to Promote the Cultural Operations of School Administrators under Tak Primary Educational Service Office Area*. (Master's Thesis). Pibulsongkram Rajabhat University, Phitsanulok. [in Thai] [10]

Ministry of Education. (1999). *The National Education Act of 1999*. Bangkok: Ministry of Education. [in Thai] [2]

Nakpong, S. (2004). *A Model for management of Basic Education students in grade 1-2 Nakhon Sawan 1*. (Master's Thesis). Nakhon Sawan Rajabhat University, Nakhon Sawan. [in Thai] [14]

Namthongton, A. (2009). *Development of Indicators for Learning Management Competencies of Basic School Administrators*. (Doctoral dissertation). Naresuan University, Phitsanulok. [in Thai] [19]

National Economic and Social Development Board. (1997). *Economic and Social Development Plan National 8 (1997-2001)*. Bangkok: Prime Minister. [in Thai] [4]

- Office of the Vocational Education Commission. (2005). *Technical sessions Organization in the Professional Future of Thailand 45th*. Chiang Mai: Office of the Vocational Education Commission. [in Thai] [17]
- Phumphuang, S. (2005). *Conditions of Student Affairs Administration in Schools under Chiang Rai Education Area Region 3*. (Master's Thesis). Chiang Rai Rajabhat University, Chiang Rai. [in Thai] [16]
- Prajonyoot, S. (2009). *The Administration of the Activities for Developing Students of Schools under the Jurisdiction of the Office of Ubon Ratchathani Educational Service Area 4*. (Master's Thesis). Ubon Ratchathani Rajabhat University, Ubon Ratchathani. [in Thai] [18]
- Preecha, K. (2007). *Development Student Activity Administration of Schools Attached to Lampang Vocational Institute*. (Master's Thesis). Lampang Rajabhat University, Lampang. [in Thai] [5]
- Seekuad, S. (2007). *The Participation of Ratchaburi Border Patrol Police Schools and the Surrounding Communities in the Conservation of Natural Resources and Environment*. (Master's Thesis). Muban Chombueng Rajabhat University, Ratchaburi. [in Thai] [13]
- Srisaart, B. (2011). *Initial Research* (9th ed.). Bangkok: Suviriyasan. [in Thai] [9]
- Sukeenang, N. (2007). *A Study Environmental Conservation education students outside the school in Nong Phai Phetchabun*. (Master's Thesis). Phetchabun Rajabhat University, Phetchabun. [in Thai] [8]
- Vanit, P. (2006). *Students' Participation in Environmental Management in College: A Case Study of the Environmental Conservation Club at Loei Technical College*. (Master's Thesis). Loei Rajabhat University, Loei. [in Thai] [11]